

Spørgsmaalet om Hornbæk Havn maatte blive taget op til Overvejelse, og at der maatte blive taget saadanne Foranstaltninger, at man kunde være sikker paa, at denne stærke Tilsanding ikke fandt Sted, og nogenlunde sikker paa, at man kunde benytte Havnen efter dens Bestemmelse. Saa vidt jeg ved, er der til Ministeriet for offentlige Arbejder indgaaet et Andragende i saa Henseende, men dette har man formodentlig i Ministeriet ikke ment foreløbig at kunne gaa ind paa og i Stedet derfor foreslaaet, hvad der her tænkes paa, nemlig uden for Havnen at faa gravet store Reservoirer, hvori det Sand, der vælter frem mod Havnen, kunde opsamles, saa at man kunde undgaa, at det blev lagt lige ind i Havnemundingen. Jeg maa straks sige, at jeg tror ikke synderlig paa, at dette vil gøre Nytte. Jeg er ikke vis paa, at de 1,150 Kr., der er tænkt anvendt i Forbindelse med et lignende Beløb, der skulde skaffes til Veje af Fiskerne selv, ville komme til at gøre den Nytte, man har tænkt. Man kan maaske nok grave saadanne Huller, der i en kort Tid kunne opfylde deres Bestemmelser og forhindre Sandet fra at lægge sig i Havnemundingen. Men hvad saa? Naar dette er sket, og disse Huller atter ere fyldte — det ville de blive i Løbet af forholdsvis kort Tid — vil Forholdet jo være det samme som før. Saa skal man atter til at ofre en 2,500 Kr. eller noget lignende paa at faa dem gravet paa ny. Det forekommer mig ikke at være nogen heldig Fremgangsmaade, og jeg tror derfor ikke, at det Forslag, der her er stillet, vil gøre den tilsigtede Nytte. Det er ganske vist foreslaaet af Vandbygningsvæsenet, Vandbygningsdirektoratet, at man skal bære sig saaledes ad. Men Forholdet er jo det, at Fiskernes praktiske Erfaringer staa imod Vandbygningsvæsenets Teorier. Det gaar desværre der som saa mange andre Steder, at Teoretikerne mene et og de praktiske Folk et andet, og det gaar desværre ogsaa saadan, at man i Reglen ignorerer de praktiske Folk og holder sig til Teoretikerne.

Det er nemlig gaaet saaledes en Gang før ved Hornbæk Havn, og derfor ere Fiskerne deroppe med deres praktiske Erfaring ganske naturlig noget bange for, at det, som der her er foreslaaet, ikke vil

hjælpe. Der blev for en Del Aar siden oppe ved Havnen bygget en Sandfanger, der, saa vidt jeg erindrer, kostede ca. 11,000 Kr. at opføre. Fiskerne ønskede den lagt ud i Havnen omtrent i stik modsat Retning af den, hvori den kom til at ligge. Vandbygningsdirektoratet sagde, at den skulde ligge i nordvestlig Retning, saaledes som den ligger, og naturligvis sejrede Vandbygningsdirektoratet. Fiskerne deroppe erklære imidlertid, at siden de fik bygget denne Sandfanger med de 11,000 Kr.s Udgift, er Tilsandingen af Havnen bleven værre, end den har været tidligere, og de gøre gældende, at hvis den var lagt ud i en ganske anden Retning, vilde denne Tilsanding ikke have kunnet finde Sted. Og jeg skal ærlig tilstaa, at naar almindelige Mennesker komme op og se paa Forholdene [og faa Fiskernes Mening at vide, er det dem ubegribeligt, at Vandbygningsvæsenet kunde lægge Sandfangeren ud i den Retning. Det skete mod Fiskernes Protest, men Teoretikerne sejrede ogsaa her og gjorde Forholdene værre end før. Nu skal der altsaa yderligere anvendes 900 Kr. til at tætte Sandfangeren, og Resten af Pengene skal anvendes til at grave disse Reservoirer for. Men jeg tror, som sagt, ikke, at det vil blive andet end Galgenfrist, det vil sikkert hurtigt vise sig, at det ikke i nogen synderlig Grad vil hjælpe paa det paaklagde Forhold, og at de anvendte Penge ere givne daarligt ud. Hvis de da bleve anvendte dertil — thi nu kan man jo vedtage denne Bevilling og saa se, om Fiskerne deroppe have saa megen Tro til Sagen, at de ville skaffe Resten af Beløbet, hvad jeg tvivler om. Den allerstørste Del af Fiskerne har nemlig den Tro, at det ikke vil hjælpe i nogen synderlig Grad, men kun blive Galgenfrist, Reservoirerne ville fyldes, og man vil ligge i det, som man har ligget i det i saa mange Aar. Jeg havde derfor hellere set, at man havde ordnet Sagen paa en anden Maade, selv om det havde krævet en større Bevilling; men de Penge vilde saa ogsaa have været langt heldigere anvendte end det Beløb, som man her tænker paa at anvende i Overensstemmelse med Ændringsforslag Nr. 155. Jeg skal dog anbefale, at Bevillingen gives, ikke fordi jeg tror, at Fiskerne ville blive glade derved og